

En el ball les emocions pesen més que la cultura

La música té el poder de fer moure persones de totes les cultures perquè utilitza els mateixos circuits neuronals que el moviment

✱ DAVID BUENO

La música ens fa ballar. El seu poder cinètic és tan gran que provoca moviments corporals preconscients en persones de totes les edats i cultures. Tot i que fa temps que se sap que hi ha una relació neural entre la música i el moviment corporal, fins ara no s'havia estudiat si és innata. Beau Sievers i els seus col·laboradors, dels departaments de psicologia, de música i de ciències del cervell de la Universitat de Dartmouth, a Hanover (Alemanya), acaben de publicar un article a *Proceedings of the National Academy of Sciences* (PNAS) en què demostren que la música i el moviment comparteixen una mateixa estructura de funcionament neural, que aquesta relació no depèn del substrat cultural, i que es relaciona amb les respostes fisiològiques humanes, a través de les emocions.

Un estudi previ realitzat el 2005 per investigadors de la Universitat McMaster, a Ontario (Canadà), havia demostrat que els infants de 7 mesos relacionen de manera innata els ritmes musicals amb els movi-

ments. Tanmateix, hi ha qüestions per resoldre, com fins a quin punt afecta el bagatge cultural que es va acumulant amb l'edat.

Música, emocions i cultura

Sievers i els seus col·laboradors van dissenyar un experiment en què van utilitzar un programa d'ordinador que generava música, basada en melodies monofòniques de piano, i moviment amb una bola que rebotava. El programa permetia relacionar el dinamisme de la música de piano amb el moviment de la bola. A més, permetia modificar cinc paràmetres relacionats amb aquests dinamismes: el ritme, l'interval entre les notes o els moviments de la bola, l'escala ascendent o descendent de la melodia i la direcció del moviment de la bola, la distància tonal entre una nota i la següent i l'alçada del rebot de la bola, i la suavitat de la música i dels moviments.

L'experiment es va realitzar amb un nombrós grup de voluntaris dels Estats Units, estudiants universitaris, i en paral·lel també amb joves de l'ètnia kreung, que viuen al poble de

La-ak, a Cambodja, i que està molt aïllada culturalment. Se'ls va demanar que modulessin els rebots de la bola a través dels cinc paràmetres que el programa permetia modificar mentre sentien una de les cinc emocions bàsiques següents: enuig, felicitat, tranquil·litat, tristesa i por.

Quan es van comparar els resultats es va veure que els paràmetres que els voluntaris havien seleccionat per a la música depenien de quina de les cinc emocions bàsiques estiguessin sentint, però no hi havia diferències significatives entre els voluntaris nord-americans i els kreung. La conclusió que els autors treuen és que la música i el moviment comparteixen una mateixa estructura de funcionament neural i que aquesta relació és universal i no depèn del substrat cultural.

MODULAR
Un estudi amb gent de diferents cultures ha concretat que paràmetres com el ritme o la suavitat dels moviments depenen dels sentiments. GETTY

